

VONNIS : gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis " HET KASTEEL ", te TURNHOUT, op **MAANDAG ACHT APRIL TWEEDUIZEND EN DERTIEN**;

In de Openbare Zitting van de **VIJFDE KAMER**, van de RECHTBANK van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden :

.....Enig Rechter, Voorzitter
 Griffier

INZAKE :

..... zaakvoerder, geboren te op
 wonende te
 ▪ **Eiser in verzet**
 ▪ alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. advocaat te

TEGEN :

HET VLAAMS GEWEST, publiekrechtelijk rechtspersoon, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwerp van dit geschil behoort, met kantoren gevestigd te 1000 BRUSSEL, Koning Albert II-laan nr. 19/22, in de persoon van de reserve-rekenplichtige van het Herstelfonds;

▪ **Verweerder op verzet**;
 ▪ alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. loco Mr. advocaat te

Gezien de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- de inleidende dagvaarding, betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder te van 8 juni 2012;
- de beschikking bij toepassing van art. 747, § 2, Ger.W. van 5 september 2012;
- de besluiten van verweerder, neergelegd ter griffie op 8 november 2012 en 9 januari 2013;
- de besluiten van eiser, neergelegd ter zitting van 11 maart 2013.

Gehoord partijen bij monde van hun voormelde raadslieden, in hun middelen en besluiten op de openbare zitting van 11 maart 2013.

Gezien de stukken van verweerder.

I. FEITEN

Op 5 oktober 2009 stelden leden van de lokale politie vast dat op het terrein te , zonder stedenbouwkundige vergunning vergunningsplichtige werken werden uitgevoerd, namelijk afbraak van een oude hall en bouw van een nieuwe hall en twee paardenpistes.

Zij ontmoetten ter plaatse eiser, die verklaarde dat hij afgevaardigd bestuurder was van.

Hij bevestigde dat geen vergunning was aangevraagd. Volgens hem had hij bij het vervangen van de dakbedekking vastgesteld dat spanten doorgeroest waren zodat deze moesten worden vervangen. Hij verklaarde dat de werken aan de hal beëindigd waren sinds 2 oktober 2009, reden waarom de verbalisanten de werken niet stillegden.

Op 7 oktober 2009 vernamen de verbalisanten dat verder was gewerkt, waarop zij op 8 oktober 2009 opnieuw ter plaatse gingen. Zij stelden vast dat inderdaad verder was gewerkt. Zij troffen een aannemer aan, aan wie zij mondeling bevel tot stopzetting gaven. De aannemer verklaarde zich hieraan te zullen houden.

Op 9 oktober 2009 vernamen de verbalisanten opnieuw dat verder was gewerkt, en zij gingen dezelfde dag terug ter plaatse. Zij stelden vast dat het dak verder was dichtgelegd. Eiser werd ter plaatse gehoord. Hij verklaarde dat na 5 oktober 2009 toch was verder gewerkt omdat de architect meldde dat om veiligheidsredenen de spanten met elkaar in verbinding moesten worden gebracht. Na de stopzetting van de werken op 8 oktober 2009 had hij zelf 's avonds het dak dichtgelegd voor de veiligheid.

De rekenplichtige van het Herstelfonds legde zowel eiser als een administratieve geldboete op van € 5.000,- wegens het doorbreken van het stakingsbevel. Beide dienden bezwaar in, dat werd verworpen door de stedenbouwkundig inspecteur. Eiser stelt, zonder daarin te worden tegengesproken, dat de haar opgelegde boete betaald heeft.

De rekenplichtige van het Herstelfonds vaardigde op 2 mei 2012 een dwangbevel uit tegen eiser tot betaling van € 5.000,-, en liet dat met exploit van 10 mei 2012 betekenen aan eiser.

II. VORDERINGEN

Eiser vraagt, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement, het dwangbevel van 10 mei 2012 betekend aan hem nietig te verklaren en te zeggen voor recht dat het zonder waarde is.

Verweerder vraagt de vorderingen van eiser minstens ongegrond te verklaren en hem er van af te wijzen.

III. IN RECHTE

1.

Eiser stelt dat hij in deze louter is opgetreden als afgevaardigd bestuurder van eigenaar van het onroerend goed. De geviseerde handelingen werden dan ook gesteld door

handelend via eiser als haar orgaan. De doorbreking van het stakingsbevel gebeurde bijgevolg louter door zodat alleen aan haar een administratieve geldboete kan worden opgelegd.

Verweerder meent dat dit geen bezwaar is, en wijst erop dat eiser op 9 oktober 2009 verklaarde dat hij zelf het dak had dichtgelegd.

2.

Verweerder moet worden bijgetreden dat er geen principieel bezwaar is om zowel aan als aan eiser als haar afgevaardigd bestuurder een administratieve geldboete op te leggen.

Eiser verwijst daarbij naar het cumulverbod van art. 5, tweede lid, eerste zin, Sw., maar negeert de tweede zin van hetzelfde lid; indien eiser wetens en willens heeft gehandeld, kunnen zowel eiser als gesanctioneerd worden.

Uiteraard handelde eiser in deze wetens en willens. Blijkens zijn verklaring van 9 oktober 2009 had hij op 8 oktober 2009 kennis van het stakingsbevel en werkte hij toch verder.

Bijgevolg is de administratieve geldboete, voor zoveel als nodig, verenigbaar met art. 5, tweede lid, Sw..

Er bestaat daarnaast geen beletsel om bij doorbreking van een stakingsbevel door verschillende personen meerdere administratieve geldboetes op te leggen.

Daaruit volgt dat de juistheid van de argumentatie van eiser dat hij louter handelde als afgevaardigd bestuurder van niet verder moet worden onderzocht.

3.

Eiser verklaarde dat hij persoonlijk het dak dichtlegde op 8 oktober 2009, zodat hij persoonlijk (ongeacht in welke hoedanigheid) het stakingsbevel doorbrak.

Er werd hem dan ook terecht een administratieve geldboete opgelegd.

De vordering is ongegrond.

IV. GERECHTSKOSTEN

De kosten vallen ten laste van eiser. Verweerder verklaart dat hij afstand doet van het vorderen van een rechtsplegingsvergoeding lastens eiser, waarvan hem akte kan worden verleend.

Verweerder meent dat eiser lastens hem geen aanspraak zou kunnen maken op een rechtsplegingsvergoeding. Het Grondwettelijk Hof besliste bij arrest nr. 43/2012 van 8 maart 2012:

"Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre een rechtsplegingsvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor de burgerlijke rechtbank ingestelde herstellvordering."

Dit arrest betreft echter de stedenbouwkundige inspecteur, een andere procespartij dan verweerder. In dit arrest of de andere door verweerder aangehaalde arresten van het Grondwettelijk Hof kan bijgevolg geen reden worden gevonden om zijn tegenpartij geen rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands,
conform art.2,34,36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der landstalen in gerechtszaken.

DE RECHTBANK, vonnissend op tegenspraak
en in eerste aanleg :

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk doch ongegrond.

Verleent verweerder akte dat hij afstand doet van een vordering voor rechtsplegingsvergoeding lastens eiser.

Veroordeelt eiser tot de overige kosten van het geding, begroot als volgt:

- in hoofde van eiser: € 1.320,- rechtsplegingsvergoeding;
- in hoofde van verweerder: nihil.